

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwaną istotnych wymogów formalnych.
- Skarżąca podnosi, że postanawiając usunąć ją z wykazu indyjskich jednostek certyfikujących na podstawie wykazu opublikowanego w załączniku III do rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 (wykaz uznanych krajów trzecich) pozwana pozbawiła ją wszelkich gwarancji proceduralnych, ponieważ ta podstawa prawna nie daje indywidualnym jednostkom certyfikującym możliwości bycia wysłuchanym przed podjęciem w stosunku do nich niekorzystnej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie okoliczności faktycznych i w weryfikacji dowodów oraz błędu pozwanej w ocenie dotyczącej wydania rozporządzenia (UE)2021/2325
- Część pierwsza zarzutu trzeciego: skarżąca podnosi, że pozwana nie wzięła pod uwagę faktu, że w momencie wystąpienia zdarzenia skarżąca nie wiedziała o stosowaniu tlenku etylenu (EtO) jako fumigantu do zwalczania salmonelli
  - Część druga zarzutu trzeciego: pozwana nie wyciągnęła właściwych wniosków z faktu, że skarżąca podjęła wszystkie niezbędne środki naprawcze.
  - Część trzecia zarzutu trzeciego: zdaniem skarżącej pozwana nie wzięła pod uwagę sankcji zastosowanych przez właściwy organ indyjski APEDA.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia ogólnych zasad prawa dotyczących ochrony uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności i niedyskryminacji.
- Część pierwsza zarzutu czwartego: naruszenie zasady proporcjonalności, ponieważ, usunięcie skarżącej z wykazu jednostek certyfikujących było nieproporcjonalne w stosunku do stwierdzonych nieprawidłowości i nie uwzględniło przesunięcia w czasie oraz właściwych środków naprawczych.
  - Część druga zarzutu czwartego: naruszenie zasady równego traktowania i zasady niedyskryminacji, ponieważ pozwana postanowiła w sposób dyskryminujący odebrać certyfikat tylko niektórym jednostkom certyfikującym pomimo popełnienia takich samych nieprawidłowości inne jednostki, czym spowodowała nieuczciwą konkurencję pomiędzy zagranicznymi jednostkami certyfikującymi.
  - Część trzecia zarzutu czwartego: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ powtarzające się włączanie skarżącej do wykazu jednostek certyfikujących, od 2006 r., stworzyło sytuację mogącą powodować uzasadnione oczekiwania, które zostały naruszone przez pozwaną; niejasny i nieprzewidywalny przepis prawny posłużył za podstawę usunięcia skarżącej z wykazu indyjskich jednostek certyfikujących.

(¹) Dz.U. 2021, L 465, s. 8.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. 2007, L 189, s. 1).

(³) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 2008 L 334, s. 25).

(⁴) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1342 z dnia 27 maja 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do przepisów dotyczących informacji, które mają być przekazywane przez państwa trzecie oraz organy kontrolne i jednostki certyfikujące do celów nadzoru nad ich uznawaniem na mocy art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w przypadku przywożonych produktów ekologicznych, oraz do przepisów dotyczących środków, jakie należy przyjąć w ramach sprawowania tego nadzoru (Dz.U. 2021, L 292, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2022 r. – Hyundai Heavy Industries Holdings/Komisja

(Sprawa T-156/22)

(2022/C 207/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hyundai Heavy Industries Holdings Co. Ltd (Seul, Korea Południowa) (przedstawiciele: adwokaci S. Völcker, J. Ruiz Calzado, H. Armengod Suarez, J.B. Douchy, a także D. Little, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości, decyzji Komisji z dnia 13 stycznia 2022 r. w sprawie M.9343 – Hyundai Heavy Industries Holdings/Daewoo Shipbuilding & Marine Engineering (zwanej dalej „decyzją”);
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa związanych z próbą wykazania przez Komisję powstania pozycji dominującej na podstawie analizy merytorycznej niezwiązanej z kryterium prawnym, które miało zostać zastosowane w decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszeń prawa, błędów w ocenie i braku wystarczającego uzasadnienia o odniesieniu do stwierdzenia Komisji, że zakwestionowana transakcja doprowadziłaby do powstania pozycji dominującej, co skutkowałoby znaczącym zakłóceniem rzeczywistej konkurencji na rynku wewnętrznym, jako że instytucja: po pierwsze, powołała się na udział w rynku jako na dowód *prima facie* powstania pozycji dominującej, pomimo utrzymywania się niskich marż, istnienia strukturalnej nadwyżki zdolności produkcyjnych oraz małej stabilności zamówień; po drugie, nie uwzględniła presji konkurencyjnej wywieranej przez konkurentów oraz błędnie oceniła jej znaczenie; po trzecie, nie uwzględniła oczywistej siły nabywczej klientów na rynku charakteryzującym się nadwyżką zdolności produkcyjnych oraz nieczęstymi i mającymi dużą wartość zamówieniami; po czwarte, nie wykazała, w jaki sposób zakwestionowana transakcja doprowadzi do powstania znaczącego zakłócenia rzeczywistej konkurencji na rynku wewnętrznym; i po piąte, błędnie oceniła spektrum skutków, jakie mogłyby zaistnieć, gdyby zakwestionowana transakcja nie miała miejsca.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony oraz prawa do dobrej administracji poprzez brak wystosowania przez Komisję uzupełniającego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w celu usunięcia niejasności w odniesieniu do kluczowych aspektów pisma w sprawie przedstawienia zarzutów oraz powołania się na niewymienione w tym piśmie dowody.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku staranności polegającego na tym, że w czasie, gdy Komisja przyjmowała decyzję, dowody wskazane w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów były już nieaktualne, oraz na tym, że instytucja ta nie zbadała w sposób staranny i bezstronny najbardziej istotnych okoliczności faktycznych, przesądzając z góry o wyniku zakwestionowanej transakcji.

**Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2022 r. – Dehaen/EUIPO – National Geographic Society
(NATIONAL GEOGRAPHIC)**

(Sprawa T-157/22)

(2022/C 207/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Karolien Dehaen (Schilde, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. van Innis i A. Van der Planken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: National Geographic Society (Waszyngton, Dystrykt Kolumbii, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą